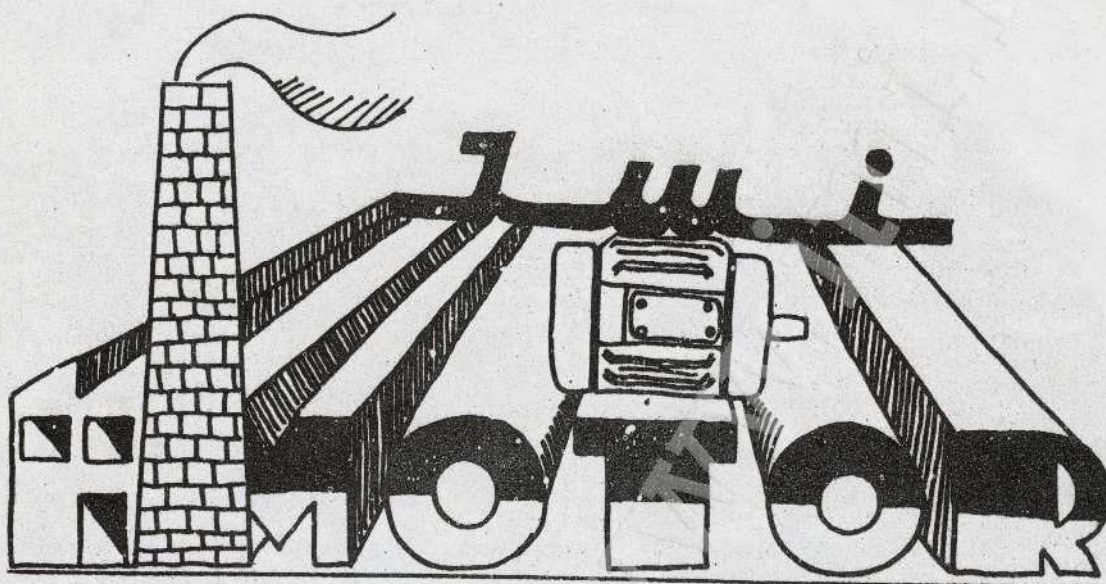

M. D.

I M I MOTORUJSÁG

Az Ipari Műszergyár dolgozóinak lapja
Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Kiadásért felel: Solymos Sándor
Engedélyszám: 161/47/65. KGM.
Készült a Múzeumok Rotaüzemében,
800 példányban. - KK-106/966. -

KELL-E AZ ISKOLA ?

Mögöttünk a nyár. Szokásos, sőt szokványos ilyenkor az új esztendőre, a tanulás új évére figyelmeztetni.

Mindenekelőtt a lényeg: kell-e az iskola, a tanulás ?

Nem kétséges a válasz, ha gyerekekről van szó. A felnőttek esetében a kérdés korántsem ilyen egyértelmű. Éveken át hallgattuk, hangoztattuk, végülünké vált a folytonos buzdítás és törekvés a tudománnyal töltökezésre, pedig nem mondhatjuk mindenkinek és egyértelműen: Vedd az iskolakönyvet és tanulj!

Mi az oka az eddigtől eltérő fogalmazásnak? A gyakorlat mérlegre tette s nem találta kellőképpen súlyosnak, értékesnek, amit azelőtt még csak gondolatban sem vitattunk. Gondoljunk csak alaposan utána: jogos s indokolható-e egy technikusnak mondjuk bölcsészkaron törekedni egy diploma elnyerésére? Vállalhat-e a gyár, sok munkatárs s végső soron egy egész ország anyagi áldozatot, hosszú fizetett szabadságot olyasmért, ami egyáltalán nem érdeke a kenyéradó munkahelynek, sőt a tétova tanulnivalóknak sem.

Szépen hangzik: tanulj! tanulj! Az udvaron söprögető idősebb munkást mégsem szoritjuk arra, hogy ne kimélje a saját, de a vállalat idejét sem, s üljön be az iskolapadba.

A 16-18 éves fiuknak, lányoknak, akik még az általánost se járták végig a válasz itt egyértelmű - a kor megköveteli ifjú állampolgáraitól, hogy ezzel a minimummal mindenképpen rendelkezzenek. Nem ritkaság gyárunkban ma már az érettségizett fiatal a tekericselőszalagon, vagy a MEO-ban. És ez jól van így.

Lehet, hogy e sorokat olvasva valaki megjegyzi: Furcsa, hogy éppen lebeszélni igyekezzenek az okosodásról. Ezek számára hadd szögezzük le, hogy az önművelés s annak hivatalos formája is mindenki számára megadatik - állampolgári jog. Ám egyeztetni kell hasznosságot és érdekeket. Az értelmes, célratörő s a köz számára is hasznos törekvéseket a legmesszebbmenően támogatni kell, de nincs semmi szükség látszat számokra, sem arra, hogy a vállalat számára céltalan, csak papír diploma szerzésére annyi energia fecsérlődjék el. Így, csak ebben az értelemben igaz változatlanul: Tanulj minél többet, légy értékesebb ember!

És Ön Mit Gondol

Az ember azt hihetné, átvitt értelmű a cím, pedig - sajnos - szó szerint igaz.

Nem is olyan régen, borítékot hozott a postás. Tartalma: sokszorosított levél, illetve ujtás. A KONTAKTA gyár egyik vezető beosztású embere készítette. Gyáraknak javallja, reklámozza a "bedolgozói rendszert" mint páratlan ujtást. Megküldte tán valamennyi gyárnak, gondosan mellékelve - s nem célszerűség nélkül - egy bírói végzést. Ebben X-nek, az ujtás zseniális kiagyalojának ítéli a megillető díjat, egy másik gyárral folytatott pereskedés eredményeként.

Az embernek lassan forogni kezd a gyomra. Arra csak legyint, hogy a bedolgozói rendszert ajánlják éppen ide, ahol már megpróbálták, sajnos negatív eredménnyel. De arra a gondolatra összeráncolja a szemöldökét, hogy a tisztességes ujtók segítségére hozott törvénnyel ilyen felháborítóan visszaélnek. Utálatos a bírói döntés mellékelése, mert annak szerepe a presszió, a megfélemlítés. S a gátlástalan nyerészkedés kapzsi figuráját rajzolja elének - óhatatlanul - ennek a "spanyolviasz" ujtásnak országos körözése.

A törvények szerepe a nyughatatlan, egyre jobbat akaró ember gondolatának diadalra segítése. Pajzs - érdekükben. S lám belecsimpaszkodnak. Elvtelen pénzahajhászok is rávetik magukat - visszaélve a legjobb szándékkal. Számunkra elgondolkoztató is, figyelmeztető is.

H o g y i t é l Ö n ,
K e d v e s O l v a s ó n k ?

2 szoba...

a v a g y

Mennyi jár a nemzeti ajándékból?

"Nem tartja felháborítósnak?"

"Az embert elönti a düh!"

Hallgatom a vélemények sorát s a végén egy cseppet sem csodálom a hábergó hangulatot. Ez történt:

... Valamikor az ötvenes évek végén köttetett egy társadalmi szerződés, amelynek értelmében Ébner Gábor ifju mérnökjelölt az Ipari Műszergyár gyermeke lett - beleértve az anyagi támogatást is. Az ezt követő menetrend a "Szép karrier" rovatban található. Mert minek nevezzük, ha nem elismerésre méltóan nagyszerű pályafutásnak, hogy négy és fél év alatt 1.300 forinttal lépett előre fizetésben. Kiváló kitüntetéset kapott. Ideális munkaterületen, a célgépszerkesztésnél dolgozik. Ez az, amire még a rosszakarók sem mondhatnak mást, mint hogy alkotó munka.

Mindennek koronájaként két szoba összkomfortos lakást kap.

Családja nincs, mégis neki itélik elismerésre méltó munkásságáért. Édesanyjával együtt el is foglalja a világos, szép otthon. Nem sokkal a robogó események után - 1964-ben - arra kéri a vállalat vezetőit, hogy elvált huga és annak gyermeke hozzáköltözhesse nek. A válasz megértő, segíteni akaró. Ám szolgálati lakásról lévén szó, a rokonok letelepedésének határidőt szab s erre ideiglenes engedélyt ad a vállalatvezetés. Ismét elmulik néhány hónap s Ébner Gábor felszólítást kap, hogy tegyen eleget ő is kötelezettségének. Az ideiglenes engedély lejárt.

A személyzetis - nem kötelességből, segítőkészségből - az aszódi tanácsnál jár, hogy segítsen lakhelyet keresni az odavett családtagoknak. Ám az ifju mérnök felteszi a drámai kérdést: Adnak-e másik lakást számára, vagy odébbáll egy házzal. A válasz nem lehetett kétséges. Mire a sértett fél önkényesen kilépett. És lám - vannak még csodák - új vidéki usztján újabb kétszobás lakás várta. S most ittmaradt a szolgálati lakásban a mama, a hug és a gyerek. Megindult a csata a lakás visszaszerzéséért, hogy olyan ember kaphassa meg, akire a gyárnak is nagy szüksége van. De Ébner Gábor esete a végső soron biztos döntés ellenére is figyelemreméltó. Valóban jogos a kérdés, mennyi jár a nemzeti ajándékból? Mert Ébner két összkomfortos szállása legalább 400 ezer forintos állami juttatás! De boldogan vennék nála szerényebb, de rászorultabb emberek, ha csak egy szobát is kapnának - ajándékképpen. S jogos a másik kérdés is:

C S A K A Z Ü G Y E S K E D Ó K N E K

...összkomfort

Tisztelt Szerkesztőség!

Üzemi lapunk Fórum rovatában nem is olyan régen arra ösztönöztek, hogy hallassuk szavunkat s mondjunk véleményt arról is, amit jónak tartunk, de mindenekelőtt arról, amit helytelenítünk s amire választ várunk. Több társam nevében élni szeretnék a felkinált lehetőséggel. Csak a többszörös véleménytolmácsolás a magyarázata annak, hogy soraim megjelentetését aláírás nélkül kérem. Egyébként véleményemet kész vagyok bármikor megismételni és megvédeni.

A legutóbbi Motorújság egyik cikke egy követelőző emberről szólt. Olyanról, aki a cél szolgáltatásban megmozgatott minden követ s nem fukarkodott olyan megjegyzésekkel sem, amelyek igazságát a cikk írója nemcsak kétségbe vonta, de meg is cáfolta. A körülményekhez képest enyhe hangon tett szemrehányást annak a lakáskövetelőnek, aki nem egyszer hivatkozott az igazságtalan elosztásra: "Azok kapnak lakást, akik kocsit is tudnak venni maguknak.

Barátunk kiharcolta magának. S lám mit tett a sors: az ingyen állami lakás előtt nemsokára megjelent a saját személykocsija.

Nem irigylem sem ezt, sem azt. Bár már ott tartanánk, hogy mindenkit megajándékozhatnánk szép lakással, új autóval. Ám amíg az ilyesmi viszonylag ritkaságszámba megy, elitélendő, sőt felháborítandó, ha valaki demagóg hordószónok módján előbb célbeveszi, majd találat után lemásolja azt, amit kárhoztott. Még elitélőbb és keményebb szavakat használ nyilván az, aki maga is pályázik egy saját otthonra s aki nagyra tudná becsülni azt. Magam is ismerek számtalan, drága, többszáz forintos albérletben élő családot. Azt hiszem nem kell részleteznem. Azt sem, hogy milyen nehéz dolga van a lakást odaitélőknek, hiszen a közmondás, illetve szólásmondást idézve: Bármelyik ujjukat is harapják meg, mindegyik fáj. Egyszóval a világ legnehezebb dolga kevés lakás, sok igénylője között dönteni, még nehezebb igazságot szolgáltatni.

A fenti eset után mégis kérdések ostromolnak. Nem tudom hogyan, milyen módon, de az az érzésem, hogy egy kicsit szigorubb mércével kellene mérni, megítélni s elitélni az ilyen esetet. Végra is a boldogító igen egy sor ember életét aranyozhatja be, míg a nem keserű órákat, napokat szerez. Ezért a magam részéről megvetéssel nézek a vizet prédikáló és bort ivó emberekre.

De egyuttal dühösen s egy kicsit elégedetlenül is kérdezem többedmagammal:

Á L L

A V I L Á G ?

Mi Születik 9 HÓNAP Mulva?

Lehet-e ennél hálásabb, mégis kényesebb téma? Aligha. A terített asztal, a jól vagy rosszul sikerült harapnivaló elsődleges helyen áll egy olyan országban, ahol a konyha a legnagyobb ur. Egy angol képes hideg sárgarépa, zöldborsó s egyéb zöldségkörettel beérni. A svájci, de még a hollandi is úgy találja, hogy tulontul sokat költünk a fazékba valóra. Nálunk nemzeti hagyományai vannak az ebédeknek és vacsoráknak. Ezért megkülönböztetett figyelemmel közelítünk a témához s kezdjük meg az utazást az üstök körül. Az üzemi konyha főnökkasszonya mindenekelőtt azzal a panasszal foglalkozik, hogy az étterem fala térképet rajzolt.

- Sajnos a műanyagfesték nem válik be olyan helyen, ahol erősen gőzös, párás a levegő. Ennek következménye, hogy itt-ott penészesnek látni a falat. Hozzá is kezdtek a festék levakarásához, de az üzemátrendezés elszólitotta a mestereket s ezért késlekednek.

- Igy hát van mentség...

- Erre igen, de arra nem, hogy a raktárunkat korábban kimeszelték, de sajnos a fal hullani kezdett, megrepedezett. Hivatalos átadás-átvétel nem történt, így maradandóan nem is kifogásolhattuk. Ugyancsak a TMK munkatársainak címezzük: Még áprilisban betört a konyha nagy üvegajtaja. Kértünk új táblát és ajtó-kiakasztó, illetve rögzítő berendezést. Az érdeklődésre ez a válasz: Még nem kaptak rendelést. Kellemetlen ez azért is, mert így nehezebb megőrizni a nagyon is könnyen fogyható javakat. Az ablaktalan ajtón könnyű közlekedni a hivatlanoknak is.

- Maradt még a listán?

- Van más adósságunk is. Két hónapja kezdték tárgyalni, vagy három, egy habverő és egy dagasztó motorjának bekötését. Mindmáig nem jutottunk sokkal tovább. S közben hetenként kétszer sütünk. Most kézzel kinlódnak. Mindebben az az érdekes, hogy az említett elektromos berendezéseket még a tavalyi meszelésnél kötötték ki. A visszakötéshez külön igénylés is kellett. De bár ez lett volna a legnagyobb gond s tul lennének rajta.

- Drámai fordulóval most azt hadd kérdezzem, milyen az ebéd?

- Azt hiszem nyugodtan jónak mondhatjuk. Igaz, hogy panasz mindig akad. Hol azért, mert még nincs főzelékféle, hol azért, mert már sok van. Ez utóbbi panaszra ez a válaszom: Meg kell érteni, hogy most van a szezonja. És bizony még a szervezet is ilyenkor igényli.

- Étrendi változatosság?

- Próbálkozunk a meglevő skálán kívül is újdonságokkal. Általános és mindenképpen örvendetes, hogy két héten belül nem ismétlődik azonos ételféleség. Így történik ez annak ellenére, hogy sokszor küzdünk nyersanyagbeszerzési nehézségekkel. /Elneveti magát./ A változatosság keresése kísérletezés közben egyszer megjártam a borban párolt pörkölttel. Tulajdonképpen aprópecsenye. Nem aratott osztatlan sikert. Hát igen, ez izlés dolga is...

A konyhafőnökököt elszólítja a dolga. Tovább beszélgetünk a munkásellátási osztály vezetőjénél. Kötelessé örömhírrrel kezdi.

- Jövőre végre bővül a konyha. Ez végre lehetővé teszi számunkra a kiméltő-diétás menü összeállítását. Ráadásul 200-250 fővel nagyobb tábornak főzünk. Az egészségügyi körülmények éppenhogy megütik a mércét.

- Mibe kerül s mivel gyarapodunk?

- Az előzetes számítások félmillió forintról szólnak. Elválasztjuk a fekete-fehér mosogatót: a tálaló és főzőedényt külön kell kezelni. Utóbbira a zsír és sok szennyezőanyag ragad, ami melegágya lehet a gyorsan szaporódó baktériumoknak. A kapacitás növelése azt jelenti, hogy a korábban 400 adagra épített, 600-ra bővített konyha 1500 adagot készíthet. Így majd megfelelnünk a KÖJÁL követelményeinek. Új kuktát és egy univerzális konyhagépet kapunk s aminek sok háziasszony örül: Végre szóba kerülhet az üzemből hazavihető vacsora főzése is. Sok gyári és otthoni munkával terhelt asszony örül majd ennek a közérdekű, sokakat érintő könnyítésnek.

T. Gy.

4 0 g y e r m e k é l e t é é r t
4 2 0 f e l n ő t t v é r e .

A történet néhány hetes.

Az eset alig felejthető.

Nem is olyan régen - esztendeje még - nagy csinnadrattával s nem kevés noszogatóssal vonult fel a többé-kevésbé önkéntes gárda. Az sem valami nagy. S lám 12 hónap múltán mintha egy világ változott volna!

Változott is. Talán az idén sikerült először az indokolatlan előítéleteket, babonákat elhalványítani. Az okos szó, az orvosi felvilágosítás meggyőzött arról, hogy a vérvétel nem ártalmas az egészségre, de megmentheti sokak egészségét, sőt életét. Erről beszélt a Heim Pál kórházból Dr. Pethő főorvos. Milyen keresetlen őszinteséggel, drámaian hatottak a szavak:..

"Negyven leromlott egészségű gyermek várja az életet mentő vért.

Szeptember 1-én sor került a véradásra, illetve vérvételre. A 420 véradó - többségükben fizikai dolgozók - által adott több mint 100 liter vér azóta már bizonyára más ereken csörgedezik.

Amíg az elmúlt évben 123 dolgozót tartottak nyilván, mint véradó "törzsgárda" tagot, addig az idén ez a szám már 220-ra emelkedett.

A 19 aktívát számláló Vöröskereszt Szervezet, élén Hcdul Tivadarnéval jó munkát végzett. Fáradhatatlan meggyőzéssel elérték dolgozóink lelkiismeretét. Az elismerésből, ami a többszáz véradónkat illeti, komoly részük van nekik is.

A HÜK üzem, a Forgácsoló MEO, a 7-es üzem dolgozói voltak az élenjárók a véradásban. A HÜK üzemből jelentkezettek például teljes létszámmal megjelentek. Követendő példaként lehet őket állítani más üzemek dolgozói elé.

Bizunk benne, hogy a későbbiek során szervezendő véradás alkalmával a vállalat többi üzei, de különösen az Egyedi motorüzem és az Üzemfenntartási Gyáregység dolgozói is felismerik a véradás fontosságát és gondolnak ők is arra, hogy a "más" vére hány embernek adja vissza az életet. Lehet, hogy a ma még egészségesnek látszó ember holnap már /baleset, stb./ rászorul azoknak vérére, akik azt önkéntesen, embertársaik iránti felelősségérzetből adják.

D I C S É R E T

Amint ismeretes, a közelmúltban a Vöröskereszt szervezésére mintegy 420 dolgozónk jelent meg véradásra. Összesen 343 dolgozónktól 107 liter vért vettek.

A vállalat vezetősége, Párt- és Szakszervezeti Bizottsága nagyfoku emberiség megnyilvánulásaként értékeli a véradás során mutatkozó áldozatkészséget, a mások egészségéért tanúsított áldozatvállalást.

Elismeréssel adózunk a véradóknak, akik becsületos munkájukon túl vérükkel is részt vesznek szocialista társadalmunknak az emberek egészségéért, az életek megmentéséért folytatott harcában.

A mostani véradás eredményei a Vöröskereszt aktívák, társadalmi funkcionáriusok és gazdasági vezetők e téren kifejtett sikerét tanúsítja.

Bizunk benne, hogy a jövőben is hasonló lelkesedéssel további százak látják majd be a véradás szükségességét, életmentő feladatát.

OSZKÓ GYULA s.k.
igazgató

DRABON JÓZSEF s.k.
PB. titkár

SOLYMOS SÁNDOR s.k.
SzB. titkár

HODUL TIVADARNÉ s.k.
Vöröskereszt titkár

Panasznapi

Korábbi fórumrovatunkban arra kértük olvasóinkat, hogy jogos panaszokkal keressék fel a Motorújság szerkesztőségét. A felhívás foganatjaként nem is egy, de több panaszos jelentkezett részben levélben, részben személyesen, részben névtelenül, telefonon.

Négy téma került napirendre. Az első a lakótelep még udvariasan is csak "igen hiányosnak" mondható husellátása. A panaszosok értesülése szerint a váci elosztón mulik 500 család ellátása. Elgondolkoztató a kifakadás: "Az elmúlt pénteken 50 kiló sertéshúst mért ki a hentes. Tessék mondani, mi az félezer embernek... Ráadásul a bozalmas szagok, amik az üzletből áradnak. Azt hiszem nincs takarítva eléggé..." Az igazság kedvéért hozzá kell tenni, hogy nehéz ide hentest találni. Nincs forgalom, nincs kereset, megszöknek.

A lakótelepi asszonyok kérdezik, nem lehetne-e Patyolat kirendeltséget létesíteni. Vegytisztító sincs. Pedig a szomszédos Gödöllőn működik a megyei vállalat központi vegytisztítója. Talán lehetne megoldást találni. Az asszonyok reménykednek s biznak abban, hogy ha más nem, hát a sajtó hatalma segít orvosolni...

A következő téma már egy kicsit drámaibb. Képzeljük el a hajnalt, az ilyenkor vonatot váró embereket az aszódi vasutállomáson. Az italbolt hajnaltól nyitva. A munkába igyekvő, vonatra várók a tétlenség perceiben, vagy akár negyedóráiban is be-betérnek egy féldecire. Az ital nem bűn s mértékkel örömet lelheti benne, aki kedveli. Ám az egyébként is figyelmet és óvatosságot követelő gyári gépek közé állni, vagy akár csak az érkező vonat közelében az alkoholtól egy pillanatra megszedülni - katasztrófát jelenthet. Sem a baleset, sem az életveszély, sem - mondják a feleségek - a családszegényítés nem hiányzik. Ezért érthető és indokolt lenne, ha meghallgatnák panaszukat. Jól tudják a panaszosok, hogy az ott működő Utasellátónak is van bevételi terve. S hogy abból élnek, amit eladnak. Itt azonban egyeztetni kell az érdekeket. Különben nincs szó többről, mint hogy az üzletet egy félórával később nyissák meg, mikor már elvonultak a reggeli műszakra igyekvők.

És még egy, rokon téma. A "Sápadt hulláról" van szó. Így becézik vadnyugati fogalmazással a lakótelepi földművesszövetkezeti boltot. Reggel 6-tól fél 10-ig, délután 2-től fél 6-ig tartja nyitva kapuit. A sok kérésre megtiltották folyóital kimérését, de azóta megint csak visszatértek a tiltott akcióhoz. Méregetik tovább a tömény vagy kevésbé tömény italokat fiatal és idősebb családapáknak. Meddig még?

Valamennyi témára választ várnak a

PANASZOSOK

Bertolt Brecht:

DAL A SZELLŐRŐL

Én kedvesem, ha jössz felém,
Légy, mint a nyíl, sebes.
De mikör átölellek én,
Akkor már ne siess.

Nézd: a szilva beérik ősszel,
S lehullani nem siet,
Fél a goromba vihartól,
Csak lágy szellőt szeret.

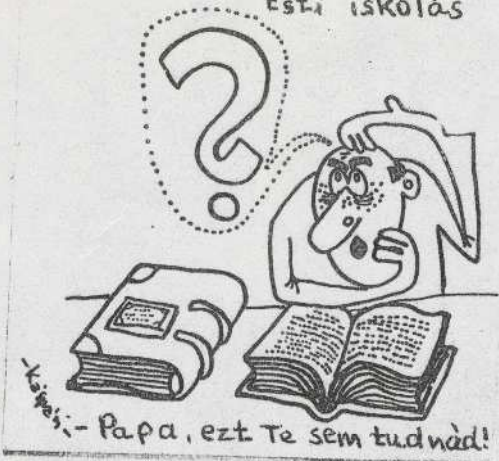
Ugyis miénk a szép szüret,
Ne legyünk hát mohók:
Lassan szürcsölve édesebb
A tiszta bor s a csók.

Nézd: a szilva beérik ősszel,
S lehullani nem siet,
Fél a goromba vihartól,
Csak lágy szellőt szeret.

És szellő-dajka szilvafát
Elringat csendesen:
A szilva már feküdni vágy
A földön odalenn.

(Réz Ádám fordítása)

Esti iskolás

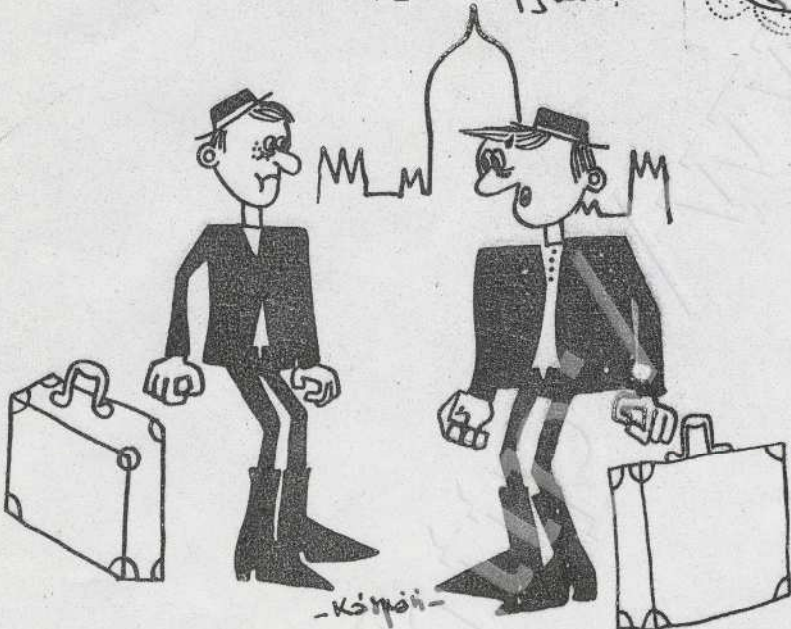
-Képes!- Papa, ezt Te sem tudnád!

A TECHNIKA ÉS A MARADIAK

-Képes!-
-Úristen! Lemaradunk!!

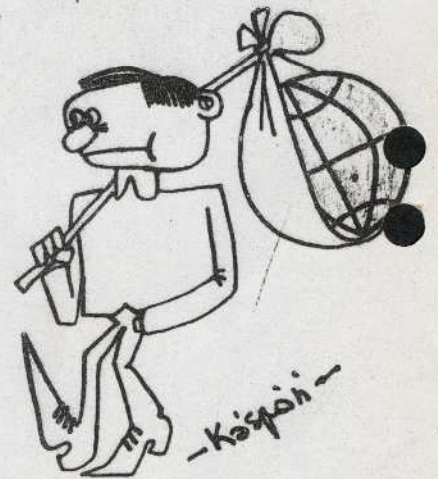
Pestre ifjak!

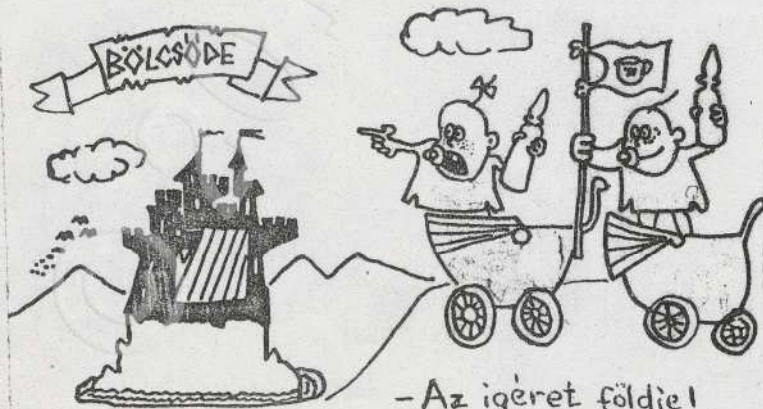
-Képes!-

-Most aztán mit csináljunk?!

Vándormadár

-Képes!-

-Az ígértet földje!